

# **ЗАКОН**

## **О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТАНДАРДИЗАЦИЈИ**

### **Члан 1.**

У Закону о стандардизацији („Службени гласник РС”, број 36/09), у члану 1, после речи: „објављивање”, додаје се реч: „повлачење”.

### **Члан 2.**

У члану 2. речи: „тач. 12) и 13)” замењују се речима: „тач. 16) и 17) ”.

После става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„Овај закон се не примењује на гранске и интерне стандарде и сродне документе за производе, процесе и услуге у области одбране земље, железничког, ваздушног, водног саобраћаја, рачуноводствених услуга и у другим областима, које за своје потребе могу доносити органи државне управе, привредна друштва и друга правна лица.

Посебним законима и другим прописима, уређују се доношење, означавање и примена стандарда и сродних докумената и друга питања од значаја за стандардизацију у областима из става 2. овог члана.”

### **Члан 3.**

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) стандардизација је скуп координираних активности на доношењу стандарда и сродних докумената;

2) стандард је техничка спецификација коју је донело национално тело за стандардизацију за виšekратну или сталну употребу са којом усаглашеност производа, процеса и услуга није обавезна;

3) међународни стандард је стандард који је донела међународна организација за стандардизацију;

4) европски стандард је стандард који је донела европска организација за стандардизацију;

5) хармонизовани стандард је европски стандард који је донет на основу захтева Европске комисије за примену у хармонизованом законодавству Европске уније;

6) национални стандард је стандард који је донело национално тело за стандардизацију;

7) српски стандард је стандард који је донело национално тело за стандардизацију у Републици Србији;

8) сродни документ је било која техничка спецификација, а која није стандард, коју је донела међународна или европска организација за стандардизацију, односно

национално тело за стандардизацију, за виšekратну или сталну употребу и са којом усаглашеност производа, процеса и услуга није обавезна;

9) нацрт стандарда је техничка спецификација о одређеном предмету стандардизације, који се разматра ради доношења и који се, у складу са поступком за доношење стандарда, након фаза припреме, ставља на јавну расправу или разматрање;

10) техничка спецификација је документ који утврђује техничке захтеве које треба да испуни производ, процес или услуга и којим се утврђује најмање један од следећих елемената:

- потребне карактеристике производа које се односе на ниво квалитета, перформансе, интероперабилност, заштиту животне средине, заштиту здравља и безбедности, као и димензије, укључујући захтеве који се односе на назив под којим се производ продаје, терминологију, симболе, испитивања и методе испитивања, паковање, означавање или обележавање, поступке оцењивања усаглашености и друге сличне елементе;

- методе производње и процеси који се користе за пољопривредне производе, производе намењене за исхрану људи или животиња и медицинске производе, као и методе производње и процеси који се односе на друге производе када они утичу на карактеристике производа;

- потребне карактеристике за услуге, као што су ниво квалитета, перформансе, интероперабилност, заштита животне средине, заштита здравља и безбедности, укључујући захтеве примењиве на пружаоца услуге који се односе на податке које треба ставити на располагање примаоцу;

- методе и критеријуми за оцењивање перформанси грађевинских производа;

11) заинтересована страна је орган државне управе, орган покрајинске, односно општинске управе, привредно друштво, предузетник, организација потрошача, као и друго правно или физичко лице које показује интерес за стандардизацију;

12) консензус је начелна сагласност о било ком значајном питању, постигнута тако да се узму у обзир становишта свих заинтересованих страна и да се усагласе сви супротстављени ставови, при чему се под консензусом не подразумева једногласност у доношењу стандарда;

13) доношење стандарда или сродног документа је скуп координираних активности које започињу усвајањем предлога за доношење стандарда или сродног документа, а завршавају се доношењем акта којим се проглашава да је стандард или сродни документ донет;

14) оцењивање усаглашености производа, процеса и услуга са српским стандардима је активност којом се утврђује да ли су испуњени захтеви садржани у српским стандардима;

15) национални знак усаглашености је ознака којом се, у складу са правилима националног тела за стандардизацију у Републици Србији, потврђује усаглашеност производа, процеса и услуга са српским стандардом;

16) међународне организације за стандардизацију су:

- Међународна организација за стандардизацију (ISO);
- Међународна електротехничка комисија (IEC);

- Међународна унија за телекомуникације (ITU);
- 17) европске организације за стандардизацију су:
  - Европски комитет за стандардизацију (CEN);
  - Европски комитет за стандардизацију у области електротехнике (CENELEC);
  - Европски институт за стандарде из области телекомуникација (ETSI);
- 18) национално тело за стандардизацију је организација за стандардизацију која је призната од стране државе, а које може бити члан одговарајуће међународне или европске организације за стандардизацију.”

#### **Члан 4.**

У члану 6. став 1. мења се и гласи:

„Институт за стандардизацију Србије (у даљем тексту: Институт) је једино национално тело за стандардизацију у Републици Србији.”

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Оснивач Института је Република Србија, за коју оснивачка права врши Влада, у складу са законом.

Министарство надлежно за послове стандардизације информисе међународне и друге организације о националном телу за стандардизацију у Републици Србији, у складу са прописом којим се уређује поступак пријављивања и начин информисања о техничким прописима и стандардима.”

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 4, 5. и 6.

#### **Члан 5.**

У члану 7. став 1. после тачке 15) додају се тач. 15а) и 15б), које гласе:

„15а) пружа стручну помоћ за примену односно испуњавање захтева српских стандарда;

15б) послове сертификације производа, система менаџмента и особа;”.

У ставу 2. речи: „тач.1), 2), 4), 8), 13), 14) и 15)” замењују се речима: „тач.1), 2), 4), 8), 13), 14), 15) и 15а)”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Послове из тач. 15а) и 15б) Институт не може да обавља за потребе истог правног субјекта.”

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

#### **Члан 6.**

У члану 8. став 4. мења се и гласи:

„Члан Института има право на посебан попуст код куповине стандарда, сродних докумената и других публикација и плаћања за услуге које Институт пружа у обављању послова стандардизације, као и на друге погодности у складу са одлуком о оснивању .”

### Члан 7.

У члану 9. став 1. речи: „Института обезбеђују се” замењују се речима: „Институт обезбеђује”.

Тачка 1) мења се и гласи:

„1) из прихода које оствари наплатом чланарина;”

Тачка 3) мења се и гласи:

„3) из прихода које оствари продајом услуга;”

Став 2. мења се и гласи:

„Потребна средства за рад Института, утврђују се годишњим програмом рада чији је саставни део финансијски план.”

После става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„Средства остварена од прихода из става 1. тачка 3) овог члана припадају буџету Републике Србије и користе се у складу са законом којим се уређује буџетски систем.

Садржина годишњег програма рада ближе се уређује одлуком о оснивању.”

Досадашњи став 3. постаје став 5.

### Члан 8.

Назив главе III. и члан 12. мењају се и гласе:

## **„III. ДОНОШЕЊЕ, ОБЈАВЉИВАЊЕ, ПОВЛАЧЕЊЕ И ОЗНАЧАВАЊЕ СРПСКИХ СТАНДАРДА**

### Члан 12.

Српски стандарди се доносе, повлаче и објављују у складу са овим законом и правилима Института која су усклађена са правилима међународних и европских организација за стандардизацију и Кодексом добре праксе за израду, доношење и примену стандарда из Споразума о техничким препрекама трговини Светске трговинске организације.

Српски стандарди доносе се на основу плана доношења српских стандарда који се утврђује најмање једанпут годишње и који је јавно доступан на интернет страници Института.

План доношења српских стандарда садржи информацију о стандардима и сродним документима које Институт намерава да донесе или мења, које је донео или изменио на основу претходног плана доношења српских стандарда и на којима тренутно ради, а који нису настали идентичним или еквивалентним преузимањем међународних или европских стандарда.

План доношења српских стандарда садржи и информацију о броју међународних и европских стандарда за које се на основу доступних података међународних и европских организација за стандардизацију очекује да ће их Институт преузети у систем националне стандардизације.

Садржина плана из става 2. овог члана, ближе се уређује одлуком о оснивању.

Као основа за доношење српских стандарда користе се по правилу међународни, односно европски стандарди и сродни документи. У случају да у одређеној области не постоји међународни односно европски стандард и сродни документ или је важећи међународни односно европски стандард неодговарајући, као основа се могу користити национални стандарди и сродни документи других држава или се могу доносити изворни српски стандарди и сродни документи.

Обавештење о покретању поступка за доношење српског стандарда, а када је то неопходно и за доношење сродног документа, као и обавештење о стављању нацрта српског стандарда или сродног документа на јавну расправу, Институт објављује у свом гласилу и на својој интернет страни и обезбеђује свим заинтересованим странама приступ тим нацртима српских стандарда и сродних докумената.

Институт омогућава учешће свим заинтересованим странама у поступку доношења српских стандарда и сродних докумената, као и приступ донетим српским стандардима и сродним документима.

Начин учешћа свих заинтересованих страна у поступку доношења српских стандарда и сродних докумената и приступ донетим српским стандардима и сродним документима, као и подстицаји и олакшице за мала и средња привредна друштва и предузетнике, удружења потрошача и невладине организације, ближе се уређује општим актом Института.

Институт размењује најбоље праксе са циљем подстицања учешћа малих и средњих привредних друштава у активностима стандардизације.”

#### **Члан 9.**

Члан 13. мења се и гласи:

„Члан 13.

Акт којим се проглашава да је српски стандард или сродни документ донет, као и акт о повлачењу српског стандарда или сродног документа доноси директор Института.

Акт из става 1. овог члана, као и информација о доношењу и повлачењу српских стандарда и сродних докумената са датумом доношења и бројем акта из става 1. овог члана, објављује се у гласилу Института и на интернет страници Института.”

#### **Члан 10.**

У члану 15. став 2. речи: „став 2.”, замењују се речима: „став 6.”

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Одредбе ст. 1. и 2. овог члана, сходно се примењују и на сродне документе.”

#### **Члан 11.**

У члану 17. став 2. мења се и гласи:

„Технички или други пропис се може позивати само на објављене српске стандарде.”

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, уколико нема објављеног српског стандарда у одговарајућој области, у техничком или другом пропису Републике Србије може се

вршити позивање на међународни, европски или национални стандард других држава.”

**Члан 12.**

Одлука о оснивању Института за стандардизацију Србије, ускладиће се са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

**Члан 13.**

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.